

ПРОТОКОЛ

№ 1873

гр. Пловдив, 24.11.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на двадесет и четвърти ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Весела Ив. Евстатиева
Съдебни Владимир Кр. Урилски
заседатели: Лена Ив. Кръстева

при участието на секретаря Христина В. Христова
и прокурора Борис К. Мендев

Сложи за разглеждане докладваното от Весела Ив. Евстатиева Наказателно дело от общ характер № 20235300202010 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Подсъдимият П. Р. С. се явява лично и с адв. Н. А. – упълномощен от по-рано.

Не се явява другият му упълномощен защитник - адв. И. В..

Адв. А.: Колегата В. е ангажирана днес. Със съгласието на подзащитния ни няма да се явява.

ПОДС. С.: Не възразявам днешното заседание да се проведе само с участието на единия от защитниците ми.

Подсъдимият В. Д. П. се явява лично и с адв. Й. Н..

Не се явява другият защитник на подс. П. - адв. И. Н..

Адв. Н.: Колегата е служебно ангажиран и няма да присъства в днешното заседание.

ПОДС. П.: Не възразявам днес да ме защитава само адв. Н..

Подсъдимият А. К. И. се явява лично и с адв. Т. М..

Не се явява другият му защитник – адв. С. К..

Адв. М.: Няма да се явява днес колегата К.. Аз съм го уведомил за днешното съдебно заседание. Служебният му адрес е същият като моя: гр. София, ул. „***“ № **, ет. **. Адресът в *** му е личният адрес.

ПОДС. И.: Нямам против днес да бъда защитаван само от адв. М..

Подсъдимият С. В. В. се явява лично и с адв. Д. И. – упълномощен от

по-рано.

Пострадалите К. Г. Г., С. И. Г., Н. Д. К., В. В. Н., С. Й. Й., С. Ю. Д., С. Т. Х. – редовно призовани, не се явяват. Пострадалата И. Е. С., която също не се явява, е уведомена по телефона за датата и часа на разпоредителното заседание. Отговорила е, че е уведомена. Заявила е, че няма да присъства в съдебното заседание.

Пострадалите В. А. М. и С. С. С. не се явяват, нередовно призовани – не са открити на известните за тях адреси.

ПРОКУРОРЪТ: Моля да се даде ход на разпоредителното заседание. Считам, че отсъствието на част от пострадалите лица, които са нередовно призовани, не е пречка за даване ход на делото, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 247г, ал. 3 НПК, когато пострадалият е призован на известните по делото адреси и не се яви, това не е пречка за даване ход на разпоредителното заседание. По тази причина моля да се даде ход.

АДВ. А.: По отношение на редовно призованите и неявили се, посочени в обвинението като пострадали лица, становището ми е същото – тяхното неявяване не е пречка за даване ход на делото. Относно нередовната процедура по призоваване на двамата от пострадалите – аз поне не разбрах дали е проведено търсене, защото еднократното призоваване и еднократната невъзможност някой да бъде призован, не предполага изчерпване на усилията за това и е възможно да минира по някакъв начин по-нататъшния ход на делото. Моля да извършите преценка дали са положени достатъчно усилия да бъдат установени нередовно призованите пострадали лица и в случай, че такива са положени, да, друга пречка за даване ход на делото няма.

ПОДС. С.: Поддържам казаното от адв. А..

АДВ. Н.: Споделям становището на колегата А. и считам, че съдебният състав следва да извърши преценка дали са положени необходимите усилия да установи как е било осъществено призоваването на тези две пострадали лица. Ако се касае за еднократно посещение и те не са намерени на адресите им, то в случая разпоредбата на чл. 247г, ал. 3 НПК е неприложима, а това е от значение за по-нататъшния ход на производството и за съдебния акт, с който то ще приключи.

ПОДС. П.: Поддържам казаното от адвокатата ми.

АДВ. М.: Солидализирам се с казаното от колегите. Въпрос на преценка от страна на съда е дали е спазена процедурата по призоваването на пострадалите. В случай, че тя не е спазена, ход на делото не следва да бъде даван.

ПОДС. И.: Поддържам казаното от адвокатата ми.

АДВ. И.: Има резон в направеното искане от преждеговорящите колеги.

Присъединявам се към становището им относно въпроса за даване ход на делото днес.

ПОДС. В.: Поддържам казаното от защитника ми.

ПРОКУРОРЪТ (реплика): Още при предходното разглеждане на въпросите на разпоредителното заседание изразих становище доколко изобщо за престъплението по чл. 159 НК е възможно да възникне фигурата на пострадало лице, като там изложих аргументи, че няма пострадали и тази теза намира подкрепа и в теорията. Цитирах разработката на А. Стойнов „Престъпления против правата на човека“, където той сочи, че обект на престъпното посегателство по чл. 159 НК и изобщо за престъпленията, свързани с половия морал, пострадали е половият морал, а не конкретното физическо лице. Така че, ако възприемете тази теза, моля да не дирите пострадали в настоящия процес.

Що се отнася до това трябва ли да има щателно издирване на свидетелите, считам, че е достатъчно еднократното търсене на свидетелите, тъй като в разпоредбата на ал. 3 на чл. 247г от НПК е казано еднократно: „не е намерен на посочения адрес“. Така че считам, че тази хипотеза е изчерпана.

Съдът, след съвещание, по направените възражения за даване ход на делото, намира следното:

Съдът се ангажира със становището си, че следва лицата, посочени в списъка за призоваване и фигуриращи като пострадали в разпоредителното заседание на съда за насрочване на делото, обладават това качество. Въпросните лица са разпитани като свидетели в досъдебното производство, посочени са от тях още тогава адресите им. При предходната съдебна фаза на производството, преди връщането му на Окръжна прокуратура – Пловдив, за всяко съдебно заседание пострадалите лица са били призовавани. Същевременно са изисквани и справки за техните актуални адреси, като отново не са били откривани. В настоящия списък на пострадалите свидетели фигурират адресите, които са те самите са посочили в хода на досъдебното производство, така както изисква закона. Съдът намира, че нормата на чл. 247г, ал. 3 НПК е категорична – след като лицата не са намерени на посочените от тях адреси за призоваването им в страната, това не е пречка за даване ход на разпоредителното заседание. Конкретно – за нередовно призованите пострадали за днес - В. М. /л. 68/ е била търсена трикратно и не е била открита, а съобщението на С. С. се е върнато с отбелязване, че тя е напуснала адреса, тъй като там сега живее под наем друго лице.

Така мотивиран съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО ЗАСЕДАНИЕ.

Сне се самоличността на подсъдимите:

П. Р. С. – роден на *** г. в гр. П., живущ в гр. София, ул. “****“ № **, б., български гражданин, женен, с висше образование, неосъждан, ЕГН *****.

ПОДС. С.: Получих препис от обвинителния акт, както и от разпореждането на съда за насрочване на разпоредителното заседание, преди повече от 7 дни, на 31.10.2023 г.

В. П. П. – роден на *** г. в гр. П., живущ в гр. Пловдив, ул. „****“ № **, б., български гражданин, женен, с висше образование, неосъждан, ЕГН *****.

ПОДС. П.: Получих препис от обвинителния акт на, както и от разпореждането на съда за насрочване на разпоредителното заседание, преди повече от 7 дни – на 11.10.2023 г.

А. К. И. – роден на *** г. в гр. П., живущ в гр. София, ж.к. „****“ № **, б., български гражданин, неженен, неосъждан, с висше образование, ЕГН *****.

ПОДС. И.: Получих препис от обвинителния акт, както и от разпореждането на съда за насрочване на разпоредителното заседание, преди повече от 7 дни - на 23.10.2023 г.

С. В. В. – роден на *** г. в гр. С., живущ в гр. София, ж.к. „****“, бл. **, ап. **, б., български гражданин, неженен, със средно образование, неосъждан, ЕГН *****.

ПОДС. В.: Получих препис от обвинителния акт, както и от разпореждането на съда за насрочване на разпоредителното заседание, преди повече от 7 дни – на 16.10.2023 г.

Съдът констатира, че останалите лица с право на участие в днешното разпоредително заседание, са получили съответните книжа преди повече от 7 дни.

НЕ ПОСТЪПИХА възражения.

Съдът РАЗЯСНИ на страните правата им по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи и за доказателства.

АДВ. А.: Към настоящия момент не са ми известни основания за отвод. Нямам искания по доказателствата.

ПОДС. С.: Поддържам казаното от адвоката ми.

АДВ. Н.: Нямам отводи, нямам искания по доказателствата на този етап.

ПОДС. П.: Поддържам казаното от адвоката ми.

АДВ. М.: Също нямам искания за отводи и за нови доказателства.

ПОДС. И.: Поддържам казаното от адвоката ми.

АДВ. И.: Нямам искания за отводи. Няма да соча нови доказателства.

ПОДС. В.: Поддържам казаното от адвоката ми.

С оглед липсата на отводи и нови искания, СЕ ПРИСТЪПИ към обсъждане на въпросите по чл. 248, ал. 1 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: По въпросите, посочени в чл. 248 ал. 1 НПК взимам следното становище:

Делото е подсъдно на настоящия съд съгласно правилата на местната и родовата подсъдност, визирани в НПК.

На този етап считам, че няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство.

На досъдебната фаза не са допуснати съществени и отстраними процесуални нарушения, които да са довели до ограничаване правата на обвиняемите и съответно – на пострадалите. Тези нарушения, които обусловиха връщането на делото на досъдебната фаза при предходното провеждане на разпоредителното заседание, бяха надлежно и своевременно отстранени от страна на прокуратурата с внасянето на новия обвинителен акт.

Считам, че не са налице основания за разглеждане на делото по реда на особените правила на Глави XXVII и XXIX от НПК.

По т. 5 имам искане: на основание чл. 263 ал. 2 НПК да проведете делото при закрити врати с оглед неразгласяване на факти от интимния живот на гражданите. Не са налице на този етап останалите основания, предвидени в тази разпоредба, а именно – за привличане на резервен съдия, назначаване на защитник, вещо лице, преводач или тълковник, но смятам, че с оглед темпа, с който протича наказателният процес по това дело, и с оглед фактическите и правни параметри на неговия обем, попадащи в обсега на предмета на доказване по делото, както и с оглед немалкия брой свидетели, които са от различни части на страната, всички тези фактори смятам, че заслужават да се замислим дали да не назначите резервен съдебен заседател, тъй като това дело ще отнеме значителен период от време за разглеждането му, което очевидно ще протече по общия ред. На този етап не са необходими и действия по делегация, но пак с оглед това, че много от свидетелите са с адреси извън гр. Пловдив и не се явяват, считам, че в един бъдещ етап могат да бъдат обсъдени възможности за провеждане на действия по делегация по отношение на някои от тези свидетели чрез районния съд по местоживеене или чрез видеоконференция, каквато вече Окръжен съд – Пловдив осъществява по множество такива дела.

Мерките за процесуална принуда на подсъдимите са били отменени още на досъдебната фаза поради изтичане на сроковете по чл. 234 НПК.

Искания за събиране на нови доказателства нямам на този етап и Ви моля да насрочите делото за разглеждане по общия ред с призоваване на страните, свидетелите и на вещите лица, посочени в списъка към обвинителния акт.

АДВ. А.: Делото е родово подсъдно на Окръжен съд - Пловдив. Моля да извършите преценка дали местната подсъдност не следва да бъде променена по целесъобразност, вземайки предвид, както заявеното от прокурора – наличие на множество свидетели, които не са от района на гр. Пловдив, така и обстоятелството, че всъщност по-голямата част от тях, всички обвиняеми лица, всички защитници, по-голямата част от вещите лица, не са от град Пловдив, в смисъл, че не живеят там. Разбира се, въпросът е само по отношение на целесъобразност. Иначе е ясно, че делото е подсъдно на съда, в района на който е извършено досъдебното производство.

Не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство.

Считам, че на досъдебното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, които е необходимо да бъдат отстранени и които препятстват разглеждането на делото в съдебната му фаза.

На първо място, по отношение обвинението за квалифициращия признак по чл. 321 НК, а именно – организираната престъпна група (ОПГ) да е създадена с користна цел. Липсват факти и има противоречия във вече описаните такива, които имат съществено значение за съставомерността на вменените деяния. На стр. 2 - 3 от обвинителния акт, когато за подзащитния ми се твърди, че е разкрил на съпроцесниците си неговите намерения за престъпната си дейност, тези намерения се изразявали, според обвинението, в държане и разпространяване на порнографски материали срещу получаване на облаги, като това можело да се осъществява чрез интернет страници, създадени от самия него. Твърди се нататък, че всички останали се били съгласили с тези обстоятелства и така се била създавала организирана престъпна група. Изведнъж обаче, на стр. 5 в обвинителния акт, е записано, че участниците в ОПГ били взели решението за участието си с ясното съзнание за действията на другите и затова, че те са насочени към получаването на облаги от държане и разпространение на порнографски материали, както и от изнудване на пострадалите. За изнудване на пострадалите и за държане на порнографски материали не се споменава в обстоятелствата, в които се твърди С. да е съобщил на останалите. Липсват факти как е направен този информиран избор. Описаните неконкретни действия по изнудване на пострадали освен това очевидно се отнасят до поведение след вече създаването на организираната престъпна група. Не е възможно тези действия да мотивират някого тепърва да стане участник в групата. Изразът „срещу получаване на парична облага“ не съдържа достатъчно факти, които да изпълват със съдържание квалифициращия признак групата да е създадена с користна цел. За да може да се каже, че тя е създадена с такава цел, е необходимо от престъпленията, които групата си е намислила да извършва, несъмнено да се генерира приход, а не облагата да е свързана с някакво бъдещо несигурно събитие. Такова например е надеждата, че някоя интернет страница ще има толкова много посетители тепърва, че собственикът ѝ ще може да печели от това, даже от реклама. Такава е и надеждата, че като на

някаква интернет страница има публикувана банкова сметка – според обвинителния акт това е пей пал сметка и бит койн портфейл – някой ще благоволит да преведе средства по тези сметки. От посочването на банкова сметка на интернет страница не следва наличието на създаване на група, чиято цел е користна. Нещо повече – генерирането на печалба е нужно да е цел при създаването на групата, а не да е последица от това. Затова описаното решение на участниците в престъпното сдружение от стр. 4 на ОА – да посочат биткойн портфейл и пей пал сметка на една от множеството инкриминирани интернет страници, след като тя вече била генерирала голям брой посещения, не е възможно да е обстоятелство, което твърдените участници са вземали предвид при вземането на решение да участват в организирана престъпна група, а и не е такова обстоятелство, от което да следва, че групата е създадена с користна цел. Получаването на парична печалба за администратора – това е отново на стр. 4, който е едно лице на една конкретна интернет страница от множеството инкриминирани, отново не сочи на користна цел за създаването на група. Генерирането на интернет трафик за определена интернет страница не е непременно обвързано нито с получаването на пари, нито с разпространяването на порнографии. Направено е твърдение, че поради големия интерес от посетителите към една интернет страница, менажирана от ОПГ, подзащитният ми бил решил да отпечата тениски, които участниците в групата продавали. Очевидно отново това обстоятелство следва създаването на групата. Значително и категорично то не е част от обстоятелствата, които участниците са обсъждали при вземането на решение дали да вземат участие в ОПГ с твърдените параметри.

На стр. 7 в обвинителния акт е посочено, че участниците взели решение да участват в групата с цел разпространяването на порнографски материали и да се облагодетелстват от полученото заплащане за това разпространение. Никъде няма отбелязване как разпространяването води до заплащане. Ако целта на групата е създаване на интернет страница, която да е много актуална, да генерира голям интернет трафик и тогава да печели от реклама, намирам твърдението за абсурдно. Освен това трябваше да го пише в обвинителния акт. Нищо такова не пише. Нито държането на порнографски материали, нито разпространяването на такива, води до получаването на парична облага. В обвинителния акт не се съдържат факти за такова нещо.

На стр. 8 пък е посочено, че членовете на ОПГ се издържали и имали намерение да се препитават от дейността по държане и разпространение на порнографски материали, за която получавали заплащане. В крайна сметка и в обвинителния акт липсват факти какво се крие зад мистериозната парична облага, описана от прокурора, за която подзащитният ми бил разказал на съпроцесниците си, така че те да вземат решение и да създадат ОПГ, в която да участват с поставени конкретни цели – да държат и разпространяват порнография и да печелят пари от това.

Твърди се, че цел на групата била извличането на облаги и от изнудване. Това е на стр. 9. Или, както е посочено там – от разпореждане с

вещ. Според диспозитива групата е създадена с цел извършване на престъпление по чл. 159 НК.

Срещу кои факти трябва да се защитават нашите подзащитни е въпросът ми? Имаме три различни цели на групата, описани в обстоятелствената част. В диспозитива има едно неясно посочване – предявено е обвинение за групата, да се занимава с изнудвания – няма. Всъщност проблемът с обстоятелствената част идва от това, че прокурорът е създал фактически хаос, като при описанието на обстоятелствата, които трябвало да мотивират твърдените участници в групата, е описал такива, само и единствено такива, които прокуратурата твърди, че са настъпили след самото създаване на групата, което, сами разбирате, че е темпорално невъзможно.

Липсата на факти и явните противоречия за това кой, какво, на кого е казал, за да може да бъде създадена групата с такива параметри, както е посочено в обвинението, смятам, че препятстват разбирането на обвинението и осъществяването на защитен ефект срещу него, препятстват и провеждането на съдебно следствие, защото нямаме валиден предмет.

Относно конкретните вторични деяния: липсват факти, които да индивидуализират порнографски материали, за които е предявено обвинение. Например, по отношение на обвинението за разпространени порнографски снимки на К. Г. липсва изобщо информация кои са инкриминираните снимки и какво е съдържанието им, така че да отговаря на изискванията за порнографски материали. Липсва дори посочване колко са. Същото е и с обвинението за С. Г., като тук, на стр. 11 в обвинителния акт, е посочено, че когато тя проверила конкретната интернет страница, на която уж били публикувани всички порнографски снимки, тя видяла публикувани там снимките ѝ по бельо, както и данните за нейния профил. Как снимките по бельо осъществяват признаците на порнографски материал остава необяснимо.

Такова е положението и с останалите обвинения за снимките на Н. К., В. Н., С. Й., М. И.А, С. Д., С. Х. и И. С.. Единствено при обвинението, свързано с В. М. и С. С., в обстоятелствената част на обвинителния акт се загатва за брой снимки. Не за техни специфични характеристики, а за брой. Те не са отразени в диспозитива. Обвинителният акт е необходимо да опише рамките на обвинението, като посочи в себе си конкретни твърдения за това какво, кога и как са извършили конкретните подсъдими, така че то да изпълни със съдържание правните норми, по които са предявени обвинения. Липсата на информация за това какво и колко е било разпространено препятства изобщо възможността по тези обстоятелства да бъде проведено съдебно следствие, защото не се знае какво и колко е разпространено. Как ще проверяваме това, как съдът ще постанови обоснован съдебен акт, при положение, че не разполага с тази информация, която да подлежи на проверка? Твърди се, че в определен период от време участниците в престъпната група били разпространили неизвестен брой неизвестни снимки на неизвестна интернет

страница, защото не пише къде са разпространени, и с това били извършили престъпление. Извинете, но това е същото като вица със студента, който нямал връзки – някога, някъде нещо е паднало.

Липсата на факти в обвинителния акт пречатства разбирането на обвинението. Прави така, че е невъзможно по този обвинителен акт да се проведе съдебно следствие и да бъде постановен обоснован, стабилен окончателен съдебен акт, независимо дали е осъдителен или оправдателен.

По тези съображения аз моля да прекратите съдебното производство и да върнете делото на прокурора с указания обвинението да съдържа годни за доказване факти, каквито, по мое мнение, и понастоящем той не съдържа.

По отношение на останалите въпроси от чл. 248 НПК:

Не смятам, че е необходимо привличането на резервни съдии, съдебни заседатели и каквито и да било други резервни членове. Не ни е известна на този етап необходимост от провеждането на действия по делегация. По отношение на искането за провеждане на делото при закрити врати считам, че е необходимо това да се прави единствено за конкретни съдебни заседания, в които е възможно да бъдат разкривани чувствителни за личната сфера на конкретни лица данни, а не да бъде закрито цялото дело.

На този етап нямам искане за събиране на доказателства.

Няма основания за разглеждане на делото по реда на особените правила.

ПОДС. С.: Поддържам казаното от моя защитник по тези въпроси. Нямам какво да добавя.

АДВ. Н.: По въпросите на чл. 248 НПК:

На първо място, безспорен е фактът, че делото е родово подсъдно на настоящия съд – на Окръжен съд - Пловдив, като отново, както и при предходното разглеждане на делото, споделям становището на колегите от гледна точка целесъобразност за обмисляне на въпроса доколкото повечето свидетелите и вещите лица, а и ангажирани с участието си други лица, не са от територията на гр. Пловдив, дали делото да не бъде изпратено за разглеждане на Софийски градски съд.

По т. 2 считам, че не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство.

По т. 3 продължавам да изразявам становището си, че за мен са налице допуснати нарушения на процесуалните правила при изготвяне на внесения за разглеждане обвинителен акт и отново тези нарушения са свързани с липсата на факти, което прави защитата на подсъдимите, в частност – на моя подзащитен, изключително затруднено, доколкото при липсата на факти няма как тя да бъде адекватно реализирана и няма как подсъдимото лице да разбере реално какво бива обвинено.

Липса на факти считам, че има, на първо място, касателно обвинението по чл. 321 НК, като да, действително, е налице промяна в новия, внесен за разглеждане, обвинителен акт, който касае само и единствено началния

период на действия, което бе е отчетено от настоящия съдебен състав при предходното разглеждане на делото, но липсата на факти касае престъпната деятелност на всяко едно от лицата, в частност – на подзащитния ми В. П., на когото е повдигнато обвинение, че е участвал в организирана престъпна група. Това е така, доколкото в обвинителния акт отново изключително общо и без да се изпада в каквато и да било конкретизация, е посочено, на първо място, на стр. 4, че на останалите обвиняеми обвиняемият П. С. е определил ролята на модератори, след което е засегнато това, което от колегата бе посочено за така нар. участие на база информиран избор и след това, на стр. 6, отново общо за тримата подсъдими, които имат обвинение за съучастие, са посочени общи твърдения, че те са подбирали, преценявали, качвали и държали порнографски материали, но не е посочено кой от подсъдимите какви конкретни действия е извършвал. Не мога да приема за основателен аргумента, че това е достатъчно и че общото посочване за всички подсъдими лица в какво се изразява участието в ОПГ, е достатъчно и отговаря на критериите на чл. 246 НПК. Това е така, защото наказателната отговорност е лична и следва за всяко едно от подсъдимите лица да има изрично конкретно описание в какво точно се изразява тяхното участие, съответно – какви точно противоправни действия те са осъществявали, за да се твърди, че в този период от време са били част от ОПГ, и считам, че липсата на тези факти ще създаде изключително сериозно затруднение в хода на съдебното следствие и при разискване и установяване на доказване или недоказване на това обвинение по чл. 321 НК, защото ние реално не знаем по какво да се защитаваме и какво точно прокуратурата е приела, че В. П. е осъществил в този конкретен период от време, за да му повдигне обвинение и да ангажира неговата отговорност като участник по чл. 321 НК. Продължавам да поддържам това свое становище и считам, че тази липса на факти може да бъде преодоляна със съответното посочване за всеки от подсъдимите, в конкретния случай – за подс. П., в какво точно се е изразявала неговата престъпна деятелност.

На следващо място, по отношение обвинението по чл. 159 НК: това, което прокурорът на стр. 19 в обвинителния акт е посочил, е, че на 18.07.2017 г. в гр. Пловдив, в жилището си на ул. „****“ № **, обв. В. П. осъществил достъп до интернет сайтовете *** и *** посредством личния му персонален компютър и е осъществил „качването“ в посочените интернет сайтове на подробно изброените 243 броя снимки с порнографски материали, като на следващите страници са посочени и с изписване на файлове тези снимки. След това прокурорът е посочил, че по такъв начин П. е осъществил разпространението – посредством информационни технологии в посочените сайтове, след което реално следва едно кратко описване на изложеното в експертизата (става въпрос за техническата експертиза) на това какво се разбира под лица, ненавършили 18-годишна възраст.

Аз считам, че продължава и в този обвинителен акт отново да е налице липса на достатъчно описание и на това обвинение. На първо място, самият

начин, по който прокурорът се е опитал да обясни разпространението, за мен е изключително недостатъчен и, сам по себе си, неясен, а и отделно това, което бе възприето и при предходното разглеждане на делото във връзка с това обвинение за липса на факти, не смятам, че е преодоляна с преписване на част от изложеното от вещите лица в техническата експертиза, част от материалите от досъдебното производство. Не са малък брой снимките – 243, за които се твърди като брой, но, независимо от всичко, как да разберем какво отразява всяка една от тези снимки? Да, има изготвена експертиза, но това не освобождава прокурора от задължението да опише по-подробно обстоятелствата, касаещи всяка една от снимките, и факта, че касае лица, видимо ненавършили 18-годишна възраст.

В тази връзка аз считам, че са налице допуснати нарушения на процесуалните правила при изготвяне на този обвинителен акт и че те могат да бъдат отстранени посредством изготвянето на нов такъв.

Що се касае до т. 4 - не са налице основания за разглеждане на делото по реда на особените правила.

По т. 5 - не са налице основания на този етап нито за привличане на резервен съдия или съдебен заседател, както и за извършване на действия по делегация, а и за назначаване на резервен защитник. Що се касае до направеното искане за разглеждане на делото при закрити врати, аз също считам, че това трябва да бъде подложено на конкретна преценка, с оглед действията, които предстои да бъдат извършени в конкретно съдебно заседание.

Не са наложени по т. 6 мерки за процесуална принуда по отношение на подзащитния ми и не се налага определянето на такива към настоящия момент с оглед неговото процесуално поведение.

На този етап нямам искане за събиране на нови доказателства и с оглед изразеното по т. 3, считам, че са налице основания за прекратяване на съдебното производство, поради което моля да не насрочвате делото за провеждане на разпити на свидетелите и вещите лица.

ПОДС. П.: Присъединявам се към казаното от адвоката ми по въпросите, посочени в чл. 248 НПК. Нямам какво да добавя.

АДВ. М.: На първо място, делото е родово подсъдно на окръжен съд, но, както колегите преди мен казаха, целесъобразно би било да се разгледа делото от състав на Софийски градски съд. Ще аргументирам защо това е така. Стана въпрос по-рано, при решаване на въпроса за даване ход на делото, за редовно призованите, вписани като пострадали лица, които не са се явили в днешното заседание. Да, това е право на техен избор, но нормата на чл. 247г, ал. 3 от НПК няма да е приложима, когато се наложи тези лица да ги разпитахме като свидетели и тогава, за съжаление, ще се налага да отлагаме делото по абсолютно независещи от защитата причини, и ще губим времето, както на настоящия съдебен състав, така и на всички останали, които пътуваме от София. Това е едно сериозно основание да се помисли в посока

изпращане на делото към Софийски градски съд.

По отношение основанията за прекратяване или спиране на наказателното производство - към момента такива няма.

По отношение на въпроса допуснати ли са на досъдебната фаза отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, се солидализирам с казаното от колегите преди мен и за процесуална икономия ще маркирам моментите по отношение обвинението на моя подзащитен, а той има единствено такова по чл. 321 НК – за участие в ОПГ. Както в предишното съдебно заседание бях заявил, считам, че в обвинителния акт – така, както е внесен и първия път, и сега, не е ясно дефинирано, както каква е неговата роля, така и временният период, в който той е изпълнявал различните функции. Прокуратурата говори за модератори и администратори. Да оставим настрана това, че не е конкретизирано в самия обвинителен акт каква е разликата в правомощията на едните и другите, защото ние ще трябва да се защитаваме и спрямо това – в кой период той е бил модератор, в кой е бил администратор и какви правомощия е имал да прави и съответно какво е извършвал. Защото, макар и сега на съда да не е ясно, със сигурност по-късно ще стане ясно, че това са различни роли с различни функции и различни правомощия. Не може ние да се защитаваме общо за това участие за обвинение по чл. 321 НК с акцесорно деяние по чл. 159 НК, без да сме наясно кога сме могли да извършваме престъпленията по чл. 159 НК. А едно кухо участие само в групата, също не отговаря на стандарта, който е заложен в обвинителния акт, спрямо тълкувателната практика на Върховния съд.

Считам, че този обвинителен акт спрямо подзащитния ми И., категорично не е достатъчно ясен и не ни дава достатъчно право да разберем в какво точно сме обвинени и по какъв начин сме извършили престъпленията, за които сме обвинени. Поради това моля да върнете обвинителния акт за изясняване на прокуратурата.

Няма да взимам становище по отношение обвиненията, които са повдигнати на другите подсъдими, но се присъединявам към казаното от техните защитници.

Няма основания да се разглежда делото по някоя от диференцираните процедури на НПК, нямаме и такова желание.

По отношение назначаването на резервен съдия, съдебен заседател и т.н., не намирам такива основания към монета. По отношение разглеждане на делото при закрити врати – действително има основания категорично в някои моменти от делото това да се случи, но дали да е постоянно или за дадено заседание, предоставям на преценката на съда.

По останалите въпроси на чл. 248 ал. 1 НПК тотално се солидализирам с казаното от колегите преди мен.

ПОДС. И.: Поддържам казаното от адвоката ми по тези въпроси. Нямам какво да добавя.

АДВ. И.: По въпросите на разпоредителното заседание ще бъда

максимално кратък.

Делото е подсъдно според нас на Окръжен съд – Пловдив, както по родова, така и по местна подсъдност.

По отношение на т. 2 - има ли основания за прекратяване или спиране на наказателното производство – не са налице такива основания.

По отношение на т. 3 - дали е допуснато на досъдебното производство отстранимо съществено процесуално нарушение, считаме, че такова е налице. Нашето мнение не се е променило от предходното съдебно заседание, което беше и разпоредително такова. Няма да преповтарям всичко, което съм изложил тогава, но, доколкото спрямо моя подзащитен се касае за обвинение по чл. 321 НК, считам, че това каква функция е имал и че твърденията, неподкрепени с никакви факти от страна на държавното обвинение за модераторите и за администраторите, покриват критериите и изискванията на закона. Нещо повече – спорът и проблемът в настоящото производство касае особен тип престъпления и начина, по който те са извършвани, е сравнително особен. Участието в една такава ОПГ е разпространението на порнографски материали и има своята специфика. Такова конкретизиране на тези факти и обстоятелства – как, откъде, по какъв начин са извършени въпросните действия, в обвинителния акт не съществуват. На практика, както посочих, не е налице промяна в становището ни от предходното съдебно заседание. Смятам, че и преждеговорящите колеги се спряха на необходимостта специално за обвинението по чл. 321 НК да е налице по-голяма конкретика, така че да може да бъде организирано правилно правото на защита на подсъдимите лица. Ето защо считам, че делото следва да бъде върнато на прокуратурата за отстраняване на допуснатите съществени процесуални нарушения.

На следващо място, налице ли са основания за разглеждане на делото по реда на особените правила – не са налице такива основания.

По т. 5 – разглеждане на делото при закрити врати: аз считам, че делото следва да се разгледа при закрити врати. Смятам, че като цяло такава необходимост има. Не е необходимо, поне на този етап, назначаването на резервен съдия, съдебен заседател, вещо лице, защитник, преводач и прочее.

По отношение на мерките за процесуална принуда – подсъдимите са без такива, така че по този въпрос не вземаме отношение.

Нямаме искания за събиране на нови доказателства на този етап. Ще си запазим това право за в бъдеще и ще молим да насрочите делото в съдебно заседание, според натовареността на състава, по общия ред.

ПОДС. В.: Поддържам казаното от защитника ми по тези въпроси. Нямам какво да добавя.

ПРОКУРОРЪТ (реплика): Искам да направя реплика и да взема становище по исканията на защитата да връщане на настоящото производство на досъдебната фаза, като поддържам становището, че тези искания се явяват неоснователни.

На първо място, по отношение възражението на адв. А. за формулировката и изложението на обстоятелствата на обвинението в частта по чл. 321 ал. 3 НК, а именно – че групата е била създадена с користна цел. Смятам, че в една достатъчна и напълно изчерпателна конкретика користната цел е била посочена и описана в обстоятелствената част на обвинителния акт, т.е. противно на твърдението на защитника по тази квалификация на деянието, аз смятам, че има подробно изложени факти, които не са в противоречие помежду си. Моля съдът да обърне внимание на обстоятелството, че съставомерна тук е само и единствено целта. Никъде тази норма не изисква осъществяването на някакви конкретни физически действия, телодвижения или други. Достатъчно е за съставомерността на деянието по чл. 321 ал. 3 НК създаването на групата да е с користна цел. Ето защо няма как да бъдат формулирани и е невъзможно, както и в миналото заседание изтъкнах, да бъдат посочени действия тогава, когато членовете на групата формулират и се съгласяват за реализирането на една цел. Описани са конкретните им намерения, което е достатъчно да обоснове съставомерност и да посочи факти на състав за това престъпление. Последващите действия, описани в обвинителния акт, са посочени във връзка с това, че те са обективирали, макар и в един последващ момент, именно тази цел. Не съм съгласен с виждането на защитата, че са описани различни цели, между които има противоречия. Посочени са в конкретика различни аспекти, в които се е появила користната цел, т.е. изключително изчерпателно и детайлно смятам, че е изложена фактическа обстановка, обосноваваща престъплението по ал. 3 на чл. 321 НК.

Относно обвиненията по чл. 159 НК по отношение на С.: в максимална степен в обвинителния акт са индивидуализирани, доколкото това е било възможно, порнографските материали, които са предмет на тези обвинения. Описано е какви са били снимките, посочено е и е описано съдържанието им. Пак казвам: това може да бъде направено и е направено по обективни причини въз основа на наличните доказателства. Факти в повече няма как да бъдат посочени извън това, което се съдържа в делото.

Смятам, че не е съществено процесуално нарушение непосочването на броя на снимките, на първо място, защото броят на снимките и броят на порнографските произведения не е съставомерен признак от състава на чл. 159 НК по нито една от неговите алинеи. И това е така, както изтъкнах в началото на днешното заседание, защото обектът на наказателно-правна защита тук е защита на половия морал. Така че тук ние не можем да търсим брой и някакъв количествен критерий, както това е например при престъпленията против собствеността, където ние сме длъжни да посочим количество и стойност. Още нещо в тази насока – искам отново да върна и страните, и съда към Тълкувателно решение № 2/2002 г., което вярвам, че всички сме съгласни, че има фундаментално значение в наказателното правоприлагане. Съгласно това решение съдебната фаза на процеса е централна, а обвинителният акт задава рамката на процеса, но само общата

рамка на един процес. Какви са обстоятелствата ще се изясни в съдебното следствие с необходимата пълнота, обективност и всеостранност, защото именно това е задачата на съдебното следствие и такава е нормата на чл. 286 ал. 1 НПК, която поставя тези изисквания към съдебното следствие. Аз не мога да се съглася, че обвинителният акт подлежи единствено и само на проверка в съдебното следствие. В съдебното следствие като стадий на съдебното заседание ние имаме възможност в една динамична обстановка да проверим, но не само да проверим, а и да преценим всички обстоятелства в тяхната цялост и пълнота. Така че, ако поставим едни прекомерни изисквания към обвинителния акт, тогава съдебното следствие няма да бъде нужно.

По отношение тезата на адв. Н. смятам, че важи същото относно престъплението по чл. 321 НК - какви конкретни действия е осъществил всеки член на групата. В изложението си в предходното съдебно заседание подробно разисквах този въпрос, като пак се позовах на теорията и по-точно – на Монографията на проф. Пушкарлова, посветена на организираната престъпна група. Самият законодател дефинира това престъпление по един много широк начин, включвайки в неговата съставомерност възможност, както чрез действия, така и чрез бездействия, като в същото време по своята правна същност, то продължава да бъде престъпление от вида на формалните такива. Това е един от редките случаи в нашия Наказателен кодекс, което смятам, че се дължи на рецитирането на текста на Европейската конвенция за организираната престъпност, в която законодателят предвижда наказателна отговорност за немерения и цели. Тоест тук имаме съгласуване на воля и намерения като фактическа необходимост за реализиране на този престъпен състав. Съгласете се, и в миналото съдебно заседание говорих доста по този въпрос, че практически е трудно, а и смятам, че не се изисква, една такава интелектуална дейност по стикване на намерения, цели и съответно как са се отразили тези интелектуални по своя характер действия при формулиране на обща цел в представите и съзнанието на всеки един участник от групата, просто е едно прекомерно изискване към обвинителната теза и към обвинителния акт. Направено е необходимото и практически възможното да бъдат описани тези стиковани намерения, тези цели, които се твърди, че са преследвали участниците в организираната престъпна група.

Относно обвинението по чл. 159 НК на подс. П. също считам, че е направено максимално възможното да бъде описано от фактическа страна съставомерното поведение по чл. 159 НК. Всеки един от елементите на състава има своята фактическа обосновка, в това число и как конкретно е ставало разпространението – чрез качване в съответни сайтове, които са в киберпространството и са публично достояние.

Отново в миналото съдебно заседание говорих за снимките – трябва ли да бъдат прекопирани тези снимки, това са цветни изображения, които ги има в делото, в експертизата. Там е видно какво изобразява всеки един кадър, тези 243 снимки. И пак ще кажа, че предмет на разглеждане пред съда в наказателния процес, не е обвинителният акт, а самото наказателно дело и в

това наказателно дело се съдържат и доказателства, и обстоятелства, и факти, каквито са тези снимки. И тези снимки са предявени на страните, многократно им е давана възможност за запознаване преди разпоредителното заседание, така че не може да се говори за неяснота или за нарушаване на право да научат какво е обвинението и какъв е неговият предмет.

Въпросът за модератора и администратора мисля, че е ясен. В обвинителния акт съм описал какво съдържат функциите и на единия, и на другия, а и нещо повече съм направил – посочил съм кога се и припокриват, защото е възможно и припокриване на едното с другото.

В заключение: най-после законодателят – казвам най-после, защото това беше въпрос от Доктрината и се тълкуваше изключително разнопосочно, та най-сетне законодателят посочи какво е съществено нарушение на процесуалните правила. Посочи го в разпоредбата на чл. 249 ал. 4 т. 1 НПК, а именно – нарушението е съществено тогава, когато е нарушено правото на обвиняемия да научи в какво престъпление – цитирам дословно – е обвинен. Считам, че това изискване по настоящото дело е изцяло спазено и смятам, че трябва да престанем да разглеждаме изолирано обвинителния акт от всички останали материали и доказателства по делото, но дори и да го разглеждаме изолирано, това е обвинителен акт от 79 страници. И аз не виждам как по-подробно и по-изчерпателно, а в същото време и по-синтезирано, за да е ясно и непротиворечиво, може да бъде изказана и защитена обвинителната теза в един наказателен процес.

АДВ. А. (реплика): Без факти в обвинителния акт никое лице не може да бъде осъдено само поради това, че делото има вложени доказателства. Именно заради това описанието на факти в обвинителния акт е важно. Те са нещото, което подлежи на доказване, а липсата им пречи на провеждането на съдебно следствие и на защита. Именно при създаването на групата, противно на твърдението на прокурора, липсват твърдения какъв ще бъде тоя източник на доходи, откъде ще вземат тия доходи, та групата тепърва да бъде създадена с користна цел, а в обвинителния акт е нужно да се съдържат всички факти, които се отнасят до правната квалификация на деянието, които изпълват със съдържание правната квалификация.

По отношение на престъплението по чл. 159 НК според прокурора всичко било описано и нямало нужда дори броят на снимките да се посочва. Би ли било едно и също, ако говорим за една снимка или, ако говорим за хиляди? Това няма ли отношение към предмета на делото? Неизменно правя паралел с производство за държане на наркотици, абсолютно сходно е. Ще приемете ли обвинение, в което обвиненият е държал неизвестен брой неизвестни наркотици? Няма да приемете. То е невъзможно да се докаже. Как неизвестен брой, как така неизвестни наркотици? Как ще разберем изобщо дали са наркотици, като не ги знаем какви са? Няма конкретизация. А конкретното нещо е нещото, което прави делото.

Нямам какво повече да кажа. Моля да уважите искането на защитата.

АДВ. Н. (реплика): Във връзка със заявеното от страна на представителя на държавното обвинение не мога да се съглася с това, което бе посочено, защото обвинителният акт има изключително важна роля и именно той очертава рамките на доказване в хода на процеса и именно затова е толкова важно да има факти относно всяко от обвиненията, които се предявяват на лицата. Неслучайно казах, че това общо посочване не може да се приеме за изложение на факти, защото касае изключително дълъг период от време – м. януари 2014 г. до м. юли 2017 г. През този период от време не става ясно, за целия период, в какво точно се изразява това участие на П., защото ролята на един може да е една, ролята на друг може да е друга.

На следващо място – преди малко пропуснах да посоча – на стр. 50 в обвинителния акт е посочено, че доверителят ми е участвал в ОПГ с ръководител П. С. и участници А. И., С. В. и други неустановени лица. Същевременно, правейки сравнение с диспозитивите на обвиненията на останалите подсъдими, прави впечатление, че по отношение на тях тази формулировка „други, неустановени лица“ липсва, което е съществен въпрос - в каква група е участвал П. и съответно това същата група, която твърди прокуратурата ли е, или е друга група. Това е още един факт, който трябва да бъде обсъден и в още по-голяма степен затвърждава казаното от мен, че това обвинение по чл. 321 НК е изключително неясно.

Именно затова аз Ви моля да уважите искането ни.

Съдът се оттегля на тайно съвещание.

Заседанието продължава в 11:48 часа в същия съдебен състав, страни и секретар.

Съдът, след тайно съвещание и след като обсъди доводите на страните в днешното разпоредително заседание, произнасяйки се по въпросите по чл. 248 от НПК, за прегледност и яснота ще се произнесе конкретно и последователно по направените възражения, както и последователно във връзка с обвиненията на предадените на съд лица.

Решавайки въпроса дали Окръжен съд - Пловдив е родово и местно компетентен да разгледа делото, намира, че това е така. За родовата подсъдност няма възражения. Относно местната компетентност и при предходното разглеждане на разпоредителното заседание съдът подобно на настоящия съд, в настоящия си състав, е на становище, че действително множество свидетели живеят на територията на цялата страна, но техните адреси не са фиксирани преимуществено в района на Софийски градски съд, а, доколкото Окръжен съд - Пловдив заема централно място на територията на Република България, счита, че е уместно делото да се гледа в Окръжен съд – Пловдив и не е налице основание за инициране промяна на местната подсъдност.

Няма основания за прекратяване или спиране на наказателното

производство. Такива доводи не се и наведоха.

Относно това допуснато ли е на досъдебното производство съществено нарушение на процесуалните правила, водещо до прекратяване на съдебното производство и връщането му на Окръжна прокуратура – Пловдив:

Хронологично по отразените в обвинителния акт факти касателно и предявените обвинения на четиримата подсъдими – четиримата са привлечени в това качество, че първият е създал, другите са участвали в организирана престъпна група с користна цел. И в предходното разглеждане на разпоредителното заседание, и в настоящия си съдебен състав, съдът намира, че по тези обвинения на подсъдимите са изложени достатъчно факти, непротиворечиви такива, годни да очертаят рамката на доказване в наказателното производство в съдебната му фаза и в съответствие с изискванията на Тълкувателно решение № 2/2002 г. Посочена е дейността на всеки един от четиримата участници, техните роли и функции. Направено е разграничение на действията, обективиращи какво извършва модераторът, какво извършва администраторът. Посочени са периодите на това престъпление, посочено е кой кога и какви е извършвал, макар и с по-обща периоди и правомощия. Обстоятелството, че ролите им са посочени общо за някои от четиримата подсъдими, според настоящия състав не води до извод за липса на такива факти или противоречие с диспозитивната част на обвинителния акт.

Съдът намира, че са изложени достатъчно факти, свързани и с користната цел. Тя е обективирана в обвинителния акт, посочени са и съпътстващите я факти. Конкретно изложените възражения на защитниците в тази част всъщност касаят разглеждането на делото по същество. В обвинителния акт е ясна тезата на държавното обвинение, срещу която да се защитават подсъдимите, че престъпното сдружение е създадено с користна цел. Описани са и съответните облаги. Кога и по какъв начин са възникнали, дали преди това или впоследствие, е също въпрос по същество.

Относно дейността в обвинителния акт на П. за обвинението му по чл. 159 ал. 4 т. 1, вр. ал. 2 НК, за която беше констатирана липса факти от предходното разпоредително заседание преди връщане на делото на ОП – Пловдив, съдът намира, че указанията са изпълнени. Дали се касае за цитирани изводи на вещо лице в случая е без значение, доколкото в обвинителния акт конкретно касателно П. и това му деяние, са посочени като факти конкретните обстоятелства, свързани с начина на извършване на престъплението, защо лицата са изглеждали като непълнолетни и останалите обективни признаци, които пък съответстват на предявеното обвинение за това престъпление в диспозитива.

Исправени са от прокурора при Окръжна прокуратура – Пловдив прежде констатираните неясноти, свързани с времето на извършване на деянията, както касателно престъплението по чл. 321 НК, така и тези по чл. 159 НК на С., а също и обстоятелствата относно непълнолетната възраст на лицата по същите обвинения на подс.С., а за П., както се посочи по-горе, защо

като фактическа обусловеност тези лица приличат на такива, ненавършили пълнолетна възраст. Посочени са като файлови наименования 243 броя фотоснимки, за които се твърди, че съдържат порнографски материали, също по отношение обвинението на П..

По отношение на П. С., всички останали 11 обвинения, без това по чл. 321 от НК и конкретно наведените възражения на страните в тази връзка касателно конкретните изображения на пострадалите лица и тяхното съдържание, което е вменено и описано като порнографско такова и тяхната индивидуализация, настоящият съд намира, че не са изпълнени указанията от предходното разпоредително заседание, а и настоящият състав намира, че за очертаване предмета на доказване и избягване на каквато и да е неяснота и противоречие във фактическата обусловеност на предявените обвинения на подсъдимите, предоставяне на възможност и съдът да отсее спорното от безспорното и това кои именно изображения са инкриминирани, както е било посочено в предходното определение, то това тогава констатирано нарушение е частично поправено. Действително твърденията за посочени снимки по бельо, по сутиен, частично разголени и т.н. понастоящем не фигурират в обвинителния акт, като се твърди, че инкриминираните изображения, доколкото се счита, че касаят порнографски материал, са посочени като такива, че лицето е било голо и без дрехи на тях, както и изобразяват в похотлив план, с цел предизвикване на сексуална възбуда, половите органи на лицето с две конкретни изключения.

По отношение на С. Г., независимо от преждеописаните факти в тази насока, прокурорът е направил извод, че в сайта *** са били качени снимки на Г. по бельо. След това е направен изводът, че въпросните снимки посредством същия интернет сайт – ***, касаят порнографски материал, съответстващ на диспозитивната част на обвинението, като се създава неяснота всъщност кои снимки са инкриминираните – тези, на които е гола без дрехи, или тези, които се сочи, че в сайта *** са били качени по бельо. Резонно е в тази насока възражението на защитата.

Подобна неяснота се съдържа и по отношение на лицето М.И.А., като се сочи от прокурора, че в *** са били качени нейни снимки, всичките разголени. След това се посочва, че се касае разпространение на интимни снимки и след това вече е посочено, че всъщност това е порнографски материал. Не е ясно какво съдържание прокурорът влага в „разголени“ или „интимни“ изображения като факти. Тези неясноти и противоречия пречат на подсъдимите да разберат адекватно обвинението, както и да се очертае рамката на доказване в процеса. И в този ред на мисли най-същественото процесуално нарушение е всъщност липсата на теза на държавния обвинител кои именно изображения са инкриминираните.

Основателно е направеното от страните възражение, че нито една от инкриминираните снимки с твърдение, че има порнографско съдържание, не е индивидуализирана по какъвто и да е начин и отново е неясно кои именно изображения са инкриминираните, за разлика от обвинението на П., където

всички 243 броя фотоснимки с порнографски материали са посочени като файлови наименования. Това не се сочи във всичките обвинения на С. по чл. 159 ал. 5 НК, не е ясно кои изображения на кои пострадали са предмет на тези престъпления. Прокурорът може сам да избере по какъв начин да ги конкретизира – дали ще ги описва, дали ще посочи само техните файлови наименования или конкретен адрес във виртуалното пространство /а не само че са били качени в даден сайт/, дали ще посочи къде те се намират физически дори с препращане към документи в досъдебното производство при извършени огледи или експертизи, или по какъвто и да е друг избран от него начин, но това следва това да бъде сторено в обвинителния акт, за да може да се очертае рамката на доказване и да е ясно подсъдимите срещу какво се защитават, а съдът - по каква инкриминирана дейтелност следва да отсъди.

Изпълнението на това процесуално нарушение ще елиминира следващото възражение – относно броя на конкретните порнографски изображения. Дали те са 1, 3, 5 или 10 за всяка пострадала, като в случая действително се сочи единствено че за свид. В. М. са били 5 броя снимки, а за С. С. – 10 броя. Тук за пълнота следва да се посочи, че доли и техният брой да не се цитира в обвинителния акт, ако инкриминираните изображения бъдат надлежно конкретизирани, дори и да не се посочват като брой, всеки би могъл да ги преброи, ако реши. Следва да се посочи, че въпросът дали те по съдържание изпълват признака на порнографски материал е въпрос по приложението на закона и не е достатъчно единствено твърдението в обвинителния акт, че те представляват порнография с цитиране на легалното определение в НК, при положение, че има множество изображения на пострадалите, включително и по бельо или частично разсъблечени. Прокурорът премахвайки от обстоятелствената част на акта си преимуществено предходните си твърдения за интимни, по бельо или полуголи изображения, не е изправил неяснотите, констатирани и от предходния съдебен състав.

Настоящият съд намира, че визираното и така преценено нарушение на процесуалните правила се явява съществено, което се подкрепя и от задължителната съдебна практика в тази насока – ТР2/2002г. ОСНК на ВКС. Нарушението е отстранимо единствено на досъдебната фаза на процеса, т.е. съдът не може само да го отстрани, нито може да отсее с крайния си съдебен акт кое е правдиво и кое не и за кое следва да се носи наказателна отговорност или не, след като не са ясни фактите, обуславящи съществените елементи на обвиненията или пък не се сочат изобщо такива в обвинителния акт.

По тези съображения съдебното производство следва да бъде прекратено и делото да се върне на Окръжна прокуратура - Пловдив за изправяне на визираните съществени процесуални нарушения.

Понастоящем няма мерки за процесуална принуда, налични спрямо подсъдимите, по които съдът да се произнесе.

По останалите въпроси по чл. 248 ал. 1, т. 4 – т. 8 вкл. от НПК съдът ще се произнесе или след ново връщане на коректен обвинителен акт в съда и провеждане на ново разпоредително заседание, или при различно становище на по-горната съдебна инстанция въззивния съд при атакуване на настоящия акт, за което преди даване ход на съдебното следствие, ще се произнесе по всички останали въпроси, в т.ч. по становищата на страните за разглеждане на делото при закрити врата и за привличане на резервен съдебен заседател.

Мотивиран от горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производството поради допуснати отстраними съществени процесуални нарушения, изложени в мотивната част на определението.

ВРЪЩА делото на Окръжна прокуратура – Пловдив за отстраняването им.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и/или протест по реда на Глава XXIX от НПК в 7-дневен срок от днес пред Апелативен съд – Пловдив.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 12:07 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____